

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: **WB Mills a.s.**, IČO 27943097
sídlem Mlýnská 241/17, 318 00 Plzeň
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2018, č.j. PK-ŽP/15319/18

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- Podle § 111 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo zastaveno vodoprávní řízení ve věci dodatečného

povolení k provedení změny stavby vodního díla v rámci akce „Vodní dílo - Jez na řece Mži ř. km 10,310 na pozemku parc. č. X v k.ú. Malesice, Odstranění dřevěné náplanky jezu o výšce 40 cm a její nahrazení náplatkou betonovou o stejné výšce“ zahájené dne 9. 2. 2018 na žádost žalobkyně [usnesení Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správního, ze dne 25. 6. 2018, č.j. MMP/158041/18, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 3. 9. 2018, č.j. PK-ŽP/15319/18].

Žaloba

2. Žalobkyně má za to, že argumentace správních orgánů, že měla dostatečný prostor pro doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby, nemůže obstát, neboť žalobkyně dne 13. 6. 2018 požádala o přiměřené prodloužení lhůty k provedení úkonu do 13. 7. 2018 s odůvodněním, že kompletace potřebných dokladů je velice administrativně náročná, kdy vzhledem k velkému množství dokumentů se v poskytnuté lhůtě nepodařilo zkompletovat veškeré požadované údaje a podklady, kdy tedy z tohoto důvodu požádala žalobkyně o prodloužení lhůty o 4 týdny.
3. Magistrát, aniž by se jakkoli s touto zdůvodněnou žádostí vypořádal, nebo o ní rozhodl, přistoupil k vydání rozhodnutí o zastavení řízení, což je dle žalobkyně v rozporu s právními předpisy. Žalovaný pak takový postup magistrátu posvětil, když uvedl, že o nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty nemusí správní orgány vydávat žádné usnesení, neboť správní řád nikde neuvádí, že o nevyhovění žádosti se vydává usnesení.
4. Žalobkyně je však přesvědčena, že v případě zdůvodněné žádosti o prodloužení lhůty musí správní orgány nejprve o takové žádosti rozhodnout a případně až poté přistoupit k zastavení řízení. Opačným postupem, který zvolil magistrát, dochází ke zkrácení práva žalobkyně na spravedlivý proces, neboť žalobkyně neměla z důvodu nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty a okamžitého zastavení řízení možnost adekvátně reagovat, kdy žalobkyně důvodně očekávala, že lhůta o pouhé 4 týdny bude prodloužena. Magistrát měl v první řadě rozhodnout o podané žádosti o prodloužení lhůty, která obsahovala nové skutečnosti oproti původní žádosti o prodloužení lhůty. Jelikož tak magistrát neučinil a bez dalšího rozhodl o zastavení řízení, je nutno jeho rozhodnutí (a tím pádem i rozhodnutí žalovaného) považovat za protizákonné.
5. Žalobkyně dále brojí proti závěrům magistrátu i žalovaného, že lhůta v délce cca 4 měsíců byla pro doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby v daném případě dostačující. Žalobkyně je přesvědčena, že vzhledem ke složitosti a objemu dokumentace, již bylo zapotřebí obstarat pro provedení požadovaného úkonu, nebyla lhůta do 15. 6. 2018 přiměřená a měla tedy být prodloužena. Jelikož pojem „přiměřená lhůta“ patří mezi neurčité pojmy, je na správním uvážení správního orgánu, aby v daném případě posoudil přiměřenost lhůt. To, že se přiměřenost lhůt posuzuje podle složitosti případu, jeho okolností a podle chování správního úřadu i samotných účastníků řízení při projednávání dané věci, je ustálenou judikaturou Evropského soudu pro lidská práva.
6. Správní orgán je povinen stanovit natolik dlouhou lhůtu, která umožní všem účastníkům řízení, aby uplatnili svá procesní práva. Magistrátem stanovená a neprodloužená lhůta byla však příliš krátká a došlo tedy k porušení práv žalobkyně na spravedlivý proces.
7. Zásadním kritériem pro posouzení toho, zda správním orgánem určená lhůta k provedení úkonu je přiměřená, je složitost případu. Složitost případu v sobě zahrnuje několik prvků, a to právní faktory, skutkové faktory a faktory procesní mající vliv na průběh řízení. Na základě kritéria složitost věci je správní orgán povinen stanovit délku přiměřené lhůty v

každém individuálním případě. Žalobkyně je přesvědčena, že dodatečné povolení k provedení změny stavby vodního díla je skutkově a právně velice složitá záležitost, která si vyžaduje dostatek časového prostoru. Žalobkyně zde poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č.j. 5 As 291/2016-34: „Obecně lze za přiměřenou považovat pouze takovou lhůtu, ve které je s přihlédnutím ke všem okolnostem (např. obsažnosti, odborné náročnosti, vázanosti na určitý proces apod.) reálné procesní úkon náležitě provést.“

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný, který plně odkázal na napadené rozhodnutí, se vyjádřil k některým žalobním námitkám.
9. K § 39 odst. 2 správního řádu žalovaný uvedl, že správní řád v žádném svém ustanovení neuvádí, že se musí rozhodnout i v případě nevyhovění žádosti o prodloužení stanovené lhůty ke splnění povinnosti. O nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty by teoreticky mohl Magistrát města Plzně vyrozumět žalobkyni přípisem, kde by uvedl důvody, proč žádosti nebylo vyhověno. Nicméně v daném případě se jedná o situaci, kdy nedodržením stanovené lhůty pro doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby došlo k vydání usnesení o zastavení řízení. V takové situaci je dle názoru žalovaného nadbytečné vydání přípisu, jehož obsah by byl totožný s odůvodněním usnesení o zastavení řízení. Žalobkyně tak dle názoru žalovaného nemohla být zkrácena na svých právech, neboť měla možnost napadnout tento postup v rámci odvolání.
10. K § 39 odst. 1 správního řádu žalovaný uvedl, že v hodnocení přiměřenosti je správní orgán odkázán pouze na odůvodnění žádosti o prodloužení lhůty. Pokud tedy žalobkyně uvedla pouze obecně, že s ohledem na administrativní náročnost kompletace potřebných dokladů nelze dodržet stanovenou lhůtu, musel logicky pouze obecně reagovat správní orgán. V případě žádosti o dodatečné povolení stavby – betonového navýšení jezu na řece Mži, které bylo provedeno bez příslušného povolení podle § 15 odst. 1 vodního zákona, není ve veřejném zájmu udržovat takový protiprávní stav, pokud žalobkyně nečiní žádné dílčí kroky k dodatečnému povolení stavby a pouze obecně odkáže na náročnost kompletace podkladů, aniž by alespoň například vyplnila formulářovou žádost o povolení k nakládání s vodami.

Posouzení věci krajským soudem

11. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
12. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
13. **Žaloba není důvodná.**
14. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 29. 11. 2017 pod č.j. MMP/295398/17 Magistrát města Plzně oznámil zahájení řízení o odstranění nepovolené změny stavby vodního díla jezu na řece Mži ř. km 10,310. Žalobkyně byla poučena o tom, že vlastník nebo stavebník může podat do 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné stavební povolení.
15. Dne 12. 2. 2018 podala žalobkyně Magistrátu města Plzně žádost o dodatečné povolení výše uvedené stavby. K této žádosti žalobkyně nepředložila žádný z předepsaných podkladů.
16. Usnesením ze dne 27. 2. 2018, č.j. MMP/045529/18, Magistrát města Plzně vyzval

žalobkyni k doplnění předložené žádosti o v tomto usnesení specifikované údaje a podklady nejpozději do 30. 4. 2018. Žalobkyně byla poučena o tom, že pokud nebudou nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstraněny, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

17. Podáním datovaným dne 27. 4. 2018 a došlým správnímu orgánu dne 30. 4. 2018 žalobkyně požádala o přiměřené prodloužení lhůty k doložení požadovaného do 31. 5. 2018. Tuto svou žádost odůvodnila tím, že kompetentní osoby, které mají předmětné záležitosti na starosti, v současnosti čerpají dlouhodobě plánovanou dovolenou a v poskytnuté lhůtě se tedy nepodařilo obstarat veškeré požadované údaje a podklady.
18. Usnesením ze dne 14. 5. 2018, č.j. MMP/123667/18, Magistrát města Plzně prodloužil určenou lhůtu k provedení úkonu do 15. 6. 2018.
19. Podáním datovaným dne 13. 6. 2018 a došlým správnímu orgánu dne 14. 6. 2018 žalobkyně požádala o přiměřené prodloužení lhůty k doložení požadovaného do 13. 7. 2018. Tuto svou žádost odůvodnila administrativní náročností kompletace potřebných dokladů, kdy vzhledem k velkému množství dokumentů se v poskytnuté lhůtě nepodařilo zkompletovat veškeré požadované údaje a podklady.
20. Usnesením ze dne 25. 6. 2018, č.j. MMP/158041/18, Magistrát města Plzně podle § 111 odst. 3 stavebního zákona vodoprávní řízení ve věci dodatečného povolení k provedení změny stavby vodního díla v rámci výše uvedené akce zastavil. Proti tomuto usnesení správního orgánu prvního stupně se žalobkyně odvolala. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 9. 2018, č.j. PK-ŽP/15319/18, Krajský úřad Plzeňského kraje odvoláním napadené usnesení změnil tak, že do jeho výroku doplnil „a podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu“, a ve zbytku usnesení Magistrátu města Plzně ze dne 25. 6. 2018, č.j. MMP/158041/18, potvrdil.
21. Určení lhůty k provedení úkonu je upraveno v § 39 správního řádu. Podle § 39 odst. 1 správního řádu *Správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být obrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.* Podle § 39 odst. 2 správního řádu *Lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.*
22. Žalobkyně namítá, že správní orgán nejprve musí o žádosti o prodloužení lhůty rozhodnout a až poté případně může přistoupit k zastavení řízení.
23. K formě nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty k provedení úkonu se odborná literatura vyjádřila takto: „*Zákon výslovně nestanoví, jak má správní orgán postupovat v případě, kdy žádosti účastníka řízení o prodloužení lhůty nevyhoví. [...] Zákon stanoví formu usnesení pouze pro prodloužení lhůty a podle § 76 odst. 1 lze usnesení vydat jen tehdy, pokud tak zákon stanoví. Správní orgán proto patrně v takovém případě účastníkovi pouze sdělí, z jakých důvodů jeho žádosti o prodloužení lhůty nevyhověl.*“ (Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha: BOVA POLYGON 2012, str. 444).
24. Podle názoru soudu správní orgán může nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty žadateli intimovat buď formou neformálního přípisu (zastává-li názor, že správní orgán rozhoduje usnesením jen v případech zákonem výslovně stanovených), anebo formou usnesení (dojde-li k názoru, že musí-li mít vyhovění žádosti formu usnesení, pak není důvod, aby

nevyhovění žádosti mělo formu nižší).

25. Za podstatnější než formu ovšem soud považuje to, aby žadatel byl o důvodech nevyhovění žádosti zpraven a aby byl oprávněn nechat důvody nevyhovění žádosti přezkoumat. Za podmínky, že podá žádost o prodloužení lhůty včas, neměl by žadatel v případě neprodloužení lhůty být postupem správního orgánu připraven o možnost zvýšeným úsilím dostat povinností ještě v dosavadní lhůtě. Kdyby například žalobkyně požádala o prodloužení zhruba dvouměsíční lhůty určené usnesením ze dne 27. 2. 2018, č.j. MMP/045529/18, dva týdny před jejím skončením, soud by očekával, že správní orgán, který je povinen vyřizovat věci bez zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 věta první správního řádu), žádost posoudí a eventuální neprodloužení žalobkyni samostatně oznámí nejpozději do jednoho týdne od podání žádosti, aby tu byla možnost – byť za cenu zvýšeného úsilí a patrně i vyšších nákladů – předložit správnímu orgánu požadované údaje a podklady ještě v původní lhůtě do 30. 4. 2018.
26. Z uvedeného plyne, že u každého případu je nutno vážit jeho specifické okolnosti. V daném případě Magistrát města Plzně, který žalobkyni neprodloužení lhůty neintimoval samostatným úkonem, v usnesení o zastavení řízení uvedl, že „... je toho názoru, že lhůta pro doplnění žádosti byla dostatečná a dávala stavebníkovi dostatečný časový prostor. Zdejšímu vodoprávnímu úřadu nebylo dostatečně odůvodněno, proč v uplynulém čase stavebník ve věci nic nedoplnil a proč je třeba stanovovat lhůtu další. Vodoprávní úřad za dané situace nabyl dojmu, že prodlužování lhůty není účelné a postup stavebníka nesměřuje k žádoucímu stavu – legalizaci dané stavby. Další prodlužování této lhůty by naopak směřovalo k udržování protiprávního stavu, což není žádoucí. Proto již zdejší vodoprávní úřad k dalšímu prodloužení lhůty nepřistoupil. Dále uvádíme, že nejde o subjektivní názor zdejšího vodoprávního úřadu. Je nám známo, že od podání žádosti o dodatečné povolení stavby stavebník neučinil žádné kroky směřující k vyřešení problému nepovolené stavby změny vodního díla (např. zahájit projednání projektové dokumentace s dotčeným orgánem MMP OŽP či správcem povodí či jinou aktivitu směřující k vyřešení problému). Dle názoru správního orgánu byla lhůta cca 3 - 4 měsíce dostatečná, aby tak učinil.“
27. Je tedy třeba zodpovědět otázku, zda žalobkyně byla postupem správního orgánu zkrácena na svých právech. V žalobě se namítá, že „žalobkyně neměla z důvodu nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty a okamžitého zastavení řízení možnost adekvátně reagovat, kdy žalobkyně důvodně očekávala, že lhůta o pouhé 4 týdny bude prodloužena, kdy jelikož se tak nestalo, došlo k závažnému zásahu do práv žalobkyně“. Z této dikce není zřejmé, co si žalobkyně představuje pod „neměla možnost adekvátně reagovat“. Ač Magistrát města Plzně spojil dva úkony (neprodloužení lhůty a zastavení řízení) v jeden, žalobkyně nebyla nijak zkrácena na právu být zpravena o důvodech nevyhovění žádosti a na právu nechat důvody nevyhovění žádosti přezkoumat (v rámci odvolání proti usnesení o zastavení řízení). Z výše uvedeného je patrné, že neoprávněná je žalobní výtku, že „magistrát a žalovaný [...] rozhodli o zastavení řízení ve věci dodatečného povolení k provedení změny stavby vodního díla, aniž by magistrát rozhodl o žádosti žalobkyně o prodloužení lhůty, ani se s touto žádostí nijak nevypořádal“. Z žaloby rovněž není patrné, co mělo žalobkyni založit důvodné očekávání, že lhůta o pouhé 4 týdny bude prodloužena, jestliže její opakovaná žádost o prodloužení lhůty k provedení úkonu byla odůvodněna tak, jak byla, tedy naprosto nekonkrétně. Nelze tu nevidět ani to, že posledním dnem prodloužené lhůty byl 15. červen 2018. Žádost o další prodloužení lhůty je datovaná dne 13. 6. 2018 a došla správnímu orgánu dne 14. 6. 2018. I kdyby tedy Magistrát města Plzně oznámil žalobkyni nevyhovění žádosti obratem, sotva si lze představit, že by se žalobkyni, které se, jak sama

uvádí, v poskytnuté lhůtě nepodařilo zkompletovat veškeré požadované údaje a podklady, mohlo podat splnit povinnost předložit správnímu orgánu požadované údaje a podklady včas. Za tohoto stavu věci soud neshledal tvrzené zkrácení žalobkyně na jejích právech nevydáním samostatného úkonu o nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty důvodným.

28. Dále žalobkyně namítá, že lhůta určená pro doplnění žádosti nebyla přiměřená a měla tedy být prodloužena.
29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k přiměřenosti lhůty uvedl, že stavební zákon (viz § 129 odst. 2) umožňuje stavebníkovi v případě stavby provedené bez stavebního povolení podat úplnou žádost o dodatečné povolení ve lhůtě do 30 dnů od zahájení řízení o odstranění stavby. Jestliže stavební zákon stanoví lhůtu 30 dnů pro podání úplné žádosti, pak lhůta poskytnutá Magistrát města Plzně v dané věci (cca 4 měsíce) je mnohem delší, a podle názoru krajského úřadu přiměřená. Za přiměřenou lhůtu v délce 3 až 4 měsíce v případě doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby považuje i Veřejný ochránce práv, který ve svém šetření sp. zn. 1565/2011/VOP uvádí: *„Za přiměřenou, v souladu s názorem krajského úřadu, považuji lhůtu 3 až 4 měsíců, a to s ohledem na nutnost obstarání projektové dokumentace stavby, geometrického zaměření stavby či případně dalších podkladů požadovaných stavebním zákonem“*. Odvolatel pak konkrétně neuvádí, v čem je konkrétně daný případ skutkově a právně složitou záležitostí, která by vyžadovala poskytnutí delší lhůty k doplnění podání. Správní orgán je povinen stanovit takovou lhůtu, která umožní všem účastníkům řízení, aby uplatnili svá procesní práva. Tím, že by Magistrát města Plzně prodlužoval bezdůvodně lhůtu odvolateli, by jistě došlo k porušení práv ostatních účastníků řízení, jelikož by docházelo k udržování protiprávního stavu.
30. V žalobě se poukazuje na to, že *„vzhledem ke složitosti a objemu dokumentace, již bylo zapotřebí obstarat pro provedení požadovaného úkonu, nebyla lhůta do 15. 06. 2018 přiměřená a měla tedy být prodloužena“* a že *„dodatečné povolení k provedení změny stavby vodního díla je skutkově a právně velice složitá záležitost, která si vyžaduje dostatek časového prostoru, kdy tedy magistrát byl povinen žalobkyni poskytnout přiměřenou lhůtu pro to, aby mohla požadovaný úkon provést“*.
31. Určením lhůty a prodloužením určené lhůty se zabývala jak odborná literatura, tak soudní praxe.
32. V komentářové literatuře byl vysloven tento názor: *„Při případném prodlužování lhůty je správní orgán vázán podmínkami stanovenými v odst. 1, tzn. že prodloužením lhůty, kterou předtím stanovil, nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků.“* (Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha: BOVA POLYGON 2012, str. 444).
33. V rozsudku ze dne 29. 4. 2011, č.j. 57A 12/2010-106, se Krajský soud v Plzni vyjádřil takto: *„Pro délku lhůty stanovené správním orgánem k provedení úkonu (§ 39 odst. 1 správního řádu) má zásadní význam povaha a rozsah úkonu, který je na účastníkovi řízení správním orgánem požadován. Otázka přiměřenosti lhůty je věcí volného uvážení správního orgánu, které je limitováno zákonnými požadavky věty druhé § 39 odst. 1 správního řádu (nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků). Obecně lze za přiměřenou považovat pouze takovou lhůtu, ve které je s přihlédnutím ke všem okolnostem (např. obsažnosti, odborné náročnosti, vázanosti na určitý proces apod.) reálné procesní úkon náležitě provést.“*
34. V daném případě bylo žalobkyni zahájení řízení o odstranění nepovolené změny stavby vodního díla oznámeno na přelomu listopadu a prosince 2017. Žádost o dodatečné stavební povolení podala žalobkyně dne 12. 2. 2018 bez předepsaných podkladů. Usnesením

vydaným dne 27. 2. 2018 a doručeným žalobkyni dne 28. 2. 2018 byla žalobkyně vyzvána k doplnění předložené žádosti nejpozději do 30. 4. 2018. V poslední den určené lhůty došla Magistrátu města Plzně žádost žalobkyně o přiměřené prodloužení lhůty do 31. 5. 2018. Usnesením vydaným dne 14. 5. 2018 a došlým žalobkyni dne 15. 5. 2018 byla žalobkyni určená lhůta k doplnění předložené žádosti prodloužena do 15. 6. 2018. Den před uplynutím této lhůty došla Magistrátu města Plzně žádost žalobkyně o další prodloužení lhůty (do 13. 7. 2018). Tato žádost je odůvodněna administrativní náročností kompletace potřebných dokladů, kdy vzhledem k velkému množství dokumentů se v poskytnuté lhůtě nepodařilo zkompletovat veškeré požadované údaje a podklady. Žádosti o další prodloužení již prodloužené určené lhůty Magistrát města Plzně nevyhověl.

35. Soud souhlasí s tím, že jedním z kritérií při určení délky lhůty k provedení úkonu je složitost případu. Magistrát města Plzně podle přesvědčení soudu vycházel při určování původní lhůty z typové obtížnosti případů uvedeného druhu. V této lhůtě nebyla žalobkyně s to podanou žádost doplnit. Na žádost žalobkyně Magistrát města Plzně určenou lhůtu prodloužil; i když žalobkyně sama požadovala přiměřené prodloužení lhůty do 31. 5. 2018, správní orgán určenou lhůtu k provedení úkonu prodloužil až do 15. 6. 2018. Požadavek na další prodloužení lhůty již nebyl akceptován. Soud se s tímto postupem správního orgánu ztotožňuje. V žádosti o další prodloužení lhůty nejsou uvedeny dostatečné důvody pro vyhovění. I žaloba spočívá jen na zcela obecně namítané složitosti a objemu dokumentace, kterou je zapotřebí obstarat pro provedení požadovaného úkonu, a velké skutkové a právní složitosti záležitosti, která si vyžaduje dostatek časového prostoru. Z těchto povšechností však nijak neplyne, proč by měl být případ žalobkyně o tolik složitější, že k předložení požadovaných údajů a podkladů nestačí ani již jednou prodloužená obvyklá lhůta pro případy uvedeného druhu. Naopak, je na místě připomenout, že žalobkyně se k věci stavěla tak, že se jedná pouze o řádně provedené údržbové práce, kterými v žádném případě nedošlo ke změně dispozic nebo parametrů jezu, přičemž současný stav jezu v plném rozsahu odpovídá dříve schválené dokumentaci (viz vyjádření se k podkladům rozhodnutí datované dne 8. 2. 2018 a došlé správnímu orgánu dne 12. 2. 2018), a že samotná žalobkyně za přiměřené prodloužení lhůty k doložení požadovaného označila „do 31. 05. 2018“, když argumentovala ne složitostí případu, nýbrž tím, že kompetentní osoby, které mají předmětné záležitosti na starosti, v současnosti čerpají dlouhodobě plánovanou dovolenou a v poskytnuté lhůtě se tedy nepodařilo obstarat veškeré požadované údaje a podklady.
36. V dalším soud souhlasně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření žalovaného k žalobě.
37. Za tohoto stavu věci soud neshledal důvodným ani tvrzené zkrácení žalobkyně na jejích právech a porušení jejího práva na spravedlivý proces nevyhověním žádosti o další prodloužení lhůty k předložení požadovaných údajů a podkladů.

Rozhodnutí soudu

38. Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

39. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 24. srpna 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu